Written by - இ.தியாகலிங்கம் -
Monday, 29 September 2014 20:27 - Last Updated Monday, 29 September 2014 21:34

-[illegible] .. -[illegible] -

5

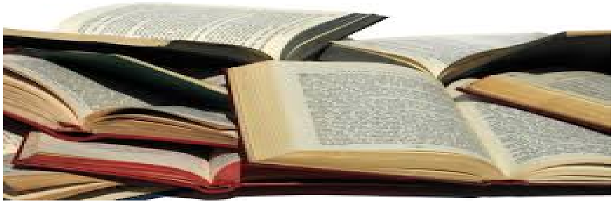

சனிக்கிழமை ஐந்து மணியளவில் தமிழர் கூட்டமைப்புக் கூட்டம் துவங்கியது. தேவகுரு பின்னுக்குப் போய் அமர்ந்தார். அதனைப் பார்த்த தலைவர் சற்குணம், அவரை முன்னுக்குக் கொண்டு வந்து அமர்த்தினார். இந்தப் பிரச்சனைகளிலே அவர் ஆழ்ந்த கவலை கொண்டுள்ளார். தான் இவற்றை வைத்துக் கொண்டு பிரபல்யம் அடைவதாக இளைஞர்கள் சிலர் தவறாக நினைத்துக் கொள்வார்களோ எனவும் பயந்தார். தலைவர் தமது உரையைச் சிறிதாக முடித்துக் கொண்டு, பிரதான உரையைத் தேவகுருவை நிகழ்த்தும்படி கேட்டுக் கொண்டார். 'நாம் நினைப்பவற்றை, உண்மையிலே உறுதிபூண்டு, அவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டியது தமது கட்டாயம்' என்று நினைத்தார்.

'கடமையைச் செய்; பயனில் பற்று வைக்காதே. கடமை செய்வதினால் கிடைக்கும் பயனையும் ஈசுராப்பணமாக்குதல் வேண்டும்' என்று இராமநாதர் கீதையின் சாரம் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது கூறியது அவருக்கு அப்பொழுது நினைவில் மிதந்தது.

தேவகுரு பேசினார்.

'ராஜமோகனின் வீட்டை எரித்தது எங்கள் எல்லோருக்கும் துக்கமே. எங்களைப் போலவே, பல நொஸ்க்குகளும் இந்தத் துக்கத்திலே பங்குகொள்கிறார்கள் என்பதை நாம்

மறந்துவிடக் கூடாது. இந்த வீடு எரிக்கப்பட்ட வன்முறையை எதிர்த்து ஓர் அமைதி ஊர்வலம் நடத்த நோர்மன் விரும்பினம். நாங்களும் அவர்களும் இந்த ஊர்வலத்தைச் சேர்ந்து நடத்த இருக்கிறம். இந்த அமைதி ஊர்வலம், சில நொஸ்குகள் செய்யும் வன்முறைகளைக் கண்டிப்பதற்கான நல்ல துவக்கம் என்றே நான் நினைக்கிறேன்.

'இங்கு வன்முறையின் கோலங்கள் தலைகாட்டுகின்றன. வன்முறையை அகிம்சை மூலம் எதிர்க்கப் போகின்றோம். இதுதான் முக்கியம். இது பாசாங்கு அல்ல. உண்மையிலேயே அன்பு மார்க்கத்திலே நாங்கள் பற்று வைத்துள்ளோம் என்பதை நோர்மன் உணரவேண்டும். எங்களுடைய குடும்பத்திலே தோன்றியுள்ள ஐக்கியம் எதனால் சாத்தியமாயிற்று? ஒரு கணம் யோசித்துப் பாருங்கள்.

'குடும்பத்தின் மொழி அன்பு, பாசம்! இந்த மொழியை நமது சமூக வாழ்க்கைக்கும் விரிவுபடுத்துகிறோம்; அவ்வளவுதான். அன்பு நமது மதம். மன்னிப்பு நமது வேதம். அஹிம்சை நமது ஆயுதம். மனித நேயம் நமது நெஞ்சங்களின் கீதாஞ்சலி. இது எல்லோருக்கும் சம்மதமா?'

'ஓம் ஓம்...' என்கிற சபையின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் ஒலித்தது.

'இதெல்லாம் சரிவருமே? செமியாக குணத்தில அன்பு, அஹிம்ஸை என்று பேசுறது வடிவாத்தான் இருக்கும். அவன் எங்களைக் குட்டிக் கொண்டிருக்கிறான். நாங்கள் குனிஞ்சு கொண்டே இருக்கிறது? புத்தரிலும் பார்க்க கருணையைப் போதித்தவர் யார்? அவரை வழிபடுறவை எண்டு சொல்லுற பௌத்த சிங்களவர்த்தானே எங்களை ஊரிலை அடிச்சுக் கொல்லுறாங்கள். இல்லாட்டி நாங்கள் இந்தக் குளிருக்குள்ள வந்து, இரவும் பகலும் தெரியா ஒரு இடத்தில வந்து, கிலிசகேடு படுவமே?' என்று விக்னேஸ் ஆக்ரோஷமாகக் கேட்டான்.

'எனக்கொரு சின்னக் கேள்வி. இந்தச் சத்தியாக்கிரகத்தை ஆயுதமாகக் கையாண்டவர் யார்? மகாத்மா காந்தி. இப்ப அந்தக் காந்தி வழி, இந்தியாவில் இருக்கோ? அவருடைய படம் ரூபாய் நோட்டுக்களிலும், நீதிமன்றங்களிலும் கிடக்குது. அவ்வளவுதான். காந்தியைக் கொன்றவன்கள் இப்ப ஆட்சிக்கு வந்திட்டினம். செத்துப் போன காந்தியத்துக்குத் தேவகுரு அண்ணர் வீணாக உயிர் கொடுக்கப் பார்க்கிறார்...' என்று குற்றஞ் சாட்டுபவனைப் போல அர்ஜுன் பேசினான்.

'அகிம்ஸை தாய் மண்ணிலே சரிவரேல்லே. எங்கட பெடியன்கள் வன்னிக்காட்டில

அடிப்பட்டுச் சாகிறாங்கள். இங்கே நாங்கள் பெரிய மகாத்மாக்கள் என்கிற நினைப்போடே அஹிம்ஸா வேதம் பேசுகிறோம்...'என்றான் அமுதன்.

இந்த மூவருடைய கூற்றைக் கேட்டதுடன் கூட்டம் திசை திரும்பிவிட்டதாக எல்லோரும் அவதிப்பட்டார்கள். என்ன பதில் அளிப்பது என்று தெரியாமல் சற்றுக் கணம் தவித்தார்.

இந்தக் கேள்விகள் தேவகுரு போதிக்கும் அமைதி வழிக்கு எதிராக எழுதப்பட்ட சவால் என்று பலரும் கருதினார்கள். அவர் பேசாமல் மிக அமைதியாக இருந்தார்.

'இதற்கெல்லாம் தேவகுரு அண்ணர் பதில் சொல்ல வேண்டும்!' என்று ரகு கேட்டான். இதனால், தேவகுருவுக்கு ஒரு தர்ம சங்கடமான நிலை ஏற்படுவதாக எல்லோரும் நினைத்தார்கள்.

அவர் எழுந்தார். சபையோரை அமைதியாகப் பார்த்தார். பின்னர் ஒவ்வொரு சொல்லையும் உச்சரித்து தெளிவாகப் பேசத் துவங்கினார்.

'இந்தத் தம்பிமார் எழுப்பியிருக்கிற கேள்விகள் ரொம்பச் சரி. எனக்கு வாக்குச் சாதுரியம் இல்லை. எதிர் வாதங்கள் சொல்லுறதாக நினைக்கக் கூடாது. தேவதூதர்கள் அவர்கள் பிறந்த மண்ணிலே அங்கீகரிக்கப்படுவதில்லை என்பது பழமொழி. முகம்மது நபி அவர்கள் கல்லெறிபட்டு அவர் பிறந்த மெக்காவில் இருந்து மெதினாவுக்குத் துரத்தப்பட்டார். யேசு பிறந்த மண்ணிலே இன்று கிறிஸ்தவம் இல்லை. அங்கே யூதர்களுடைய மதமே நிலைத்துள்ளது. உலகிலுள்ள ஒரேயொரு இந்து நாடு நேபாளம். அங்குதான் புத்தர் பிறந்தார். அவர் பிறந்த மண்ணிலும், அவர் ஞானம் பெற்ற மண்ணிலும் புத்த மதத்திற்கு இடம் இல்லாது போய் விட்டது. ஆனால், இந்த மதங்கள் அனைத்தும் வேறுநாடுகளில் செழித்துள்ளன. காந்தி கூட பிறந்த மண்ணில்தான் அவர் கொலை செய்யப்பட்டார். அவரைக் கொலை செய்ததாகச் சொல்லப்படும் தீவிர இந்து மதவாதிகள்தான் இன்று ஆட்சிக்கு வந்துள்ளார்கள்.

'அத்துடன் அணுகுண்டு, ஜலவாயு குண்டுகளை வெடித்து ஆர்ப்பாட்டம் செய்கிறார்கள். இந்த இந்துவெறி இந்தியாவுக்கு என்னென்ன நன்மை தரவல்லது என்று பொறுத்திருந்து பார்க்கவேண்டும். இன்னொரு காந்தி அனுப்பி வைத்த சமாதானப்படையும், யாழ்ப்பாண மண்ணிலே எத்தனை பெண்களின் கற்புகளைச் சூறையாடியது? எத்தனை மக்களின் உயிரைக் குடித்தது? அந்த மனக் காயங்கள் ஒரு தலைமுறையில் மறைந்துவிடும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. சிங்களவர்களுக்கு

அன்பு மொழி புரியவில்லை என்பதற்காக அன்பும் அகிம்ஸையும், காந்தியக் கொள்கைகளும் அழிந்தொழிந்து விட்டன என்று அர்த்தம் இல்லை.

'தாயக மண்மீட்புப் போரினை நான் என் கனவிலே கூடக் கொச்சைப் படுத்தியதில்லை. அங்கு போராடும் போராளிகளை நான் கொலையிலே, கொல்லாமை பயிலும் அகிம்ஸாவாதிகளாகவே தரிசிக்கிறேன். அதிலே பங்கு பற்றும் வாய்ப்பினை இழந்தவனும் நான். பழைய கதைகளைக் கிளற நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் காலங்களையும் களங்களையும் பொறுத்து நமது தர்மங்கள் மாறும்; மாறவேண்டும். இது சந்தர்ப்பவாதமல்ல. மானிட நேயத்தின் உயிர்ப்புக்கு இந்த சூழ்நிலைபேதங்கள் அவசியம். இப்படித்தான் நான் நினைக்கிறேன். தாயக மண்ணின் மீட்புக்கான போர் புனிதமானது. களத்தைவிட்டு, அகதி நிலை கோரி எங்கள் சொந்தங்களின் வளத்துக்காக வாழும் எங்களுக்கு அதனைப் பற்றி பேசும் உரிமைகூட இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். அதிலே நான் பங்களிப்புச் செய்யமுடியவில்லை என்கின்ற குறை என் நெஞ்சிலே ஆறாத வடுவாக இருக்கும். சீழ்வடியும் அந்தப் புண்ணை திறந்து காட்டுவதற்கு இதுவல்ல சமயம்...சந்திரிகாவும் அவருடைய அமைச்சர் கதிர்காமரும் உலக நாடுகள் எல்லாம் சென்று பரப்பும் வேதம் உங்களுக்குத் தெரியுமா?

"தமிழர்கள் எல்லோரும் பயங்கரவாதிகள். அவங்களுக்கு அகதிகள் அந்தஸ்து கொடுத்து, உங்கள் நாட்டின் அமைதியைக் கெடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள்...' என்று போதித்து வருகிறார்கள்...

'நாங்கள் வன்செயல்களில் ஈடுபட்டு, நாம் வாழும் இந்த நாடுகளிலே நாங்கள் பயங்கரவாதிகள் என பெயர் பெற வேண்டுமா? நாங்கள் அஹிம்சா வழியை பெரிதும் விரும்புவர்கள் என்பதை நிரூபித்து வாழ்வதினால், தாயக விடுதலைப் போரினைக் கொச்சைப் படுத்தாது வாழும் தமிழர்களாகவும் வாழ்கின்றோம். இது மிகவும் முக்கியம். இதனை மறந்து உணர்ச்சி வசப்பட்டு கோஷங்கள் எழுப்புவது எனக்கு மன வேதனையைத் தருகின்றது.

'நீண்ட விளக்கம் தந்து கொண்டிருப்பதற்கு என்னை மன்னிக்கவும். இன்று எங்கள் முன்னால் உள்ள பிரச்சனைகளும் இவையல்ல. நாங்கள் நொஸ்குகளுடன் இணைந்து அமைதி ஊர்வலம் போகத் தயாரா இல்லையா? இதுதான் கேள்வி. நொஸ்குகள் எங்களுடைய பிரச்சனைகளுக்கு மனிதநேய அடிப்படையிலே தீர்வு காண்பதற்கு நேசக்கரம் நீட்டுகிறார்கள். அந்த அமைதி ஊர்வலம் எங்களுக்காகவே ஒழுங்கு செய்யப்படுகின்றது. அதிலே நாம் எல்லோரும் கலந்து கொள்வதா? இல்லையா?

'ஆம்; இல்லை. எது பதில்? இதை மட்டுமே நாங்கள் தீர்மானிக்கவேண்டும்.'

தேவகுரு அமைதியாக அமர்ந்தார்.

அவர் இவ்வளவு ஆழமானவர்; விஷய ஞானம் உள்ளவர் என்பதை அறிந்து கூட்டத்தினர் உறைநிலை அடைந்த சாங்கத்தில் கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர். 'அகிம்€ணு என்கிற ஆயுதத்தினை உண்மையான வீரனாலதோன் பயன்படுத்த முடியும்' என்று அவர் முன்னர் ஒருமுறை சொன்னது சற்குணத்தின் நெஞ்சிலே எதிரொலித்துக் கொண்டே இருந்தது. அவரை வியப்புடன் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தார்.

திட்டமிட்டு விக்னேஸ் பிரச்சனையை எழுப்பியிருந்தான். இப்பொழுது எதுவும் பேச இயலாது தத்தளித்தான். இந்த சூழ்நிலை எழுவதற்கு தானே காரணம் என்கின்ற குற்ற உணர்வும் அவனை வதைத்துக் கொண்டது. சமாதானம் அடைந்த குரலில், 'யார் நொஸ்குகளைச் சேர்க்கிறது?' என்று கேட்டான்.

'லார்ஸ் என்கின்ற டாக்டரைப் பற்றி நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். அவருடைய மனைவி ஆஸ்திரி ஒரு சீக்கபிளையர் (நேர்ஸ்). அவர்களுக்கு கொமினிலும் (மாநகர சபை) செல்வாக்கு உண்டு. அவர்கள் அதிகப்படியான நொஸ்குகளைத் திரட்டிக் கொண்டு வருவதாக தேவகுரு அண்ணருக்கு வாக்குத் தந்திருக்கிறார்கள்' என்று தலைவர் சற்குணம் பதில் சொன்னார்.

'இந்த அமைதி ஊர்வலத்திலே தமிழர்கள் எல்லோரும் முழு மனசுடன் பங்கு பற்றுகின்றோம் என்கிற தீர்மானத்தினை நான் பிரேரிக்கின்றேன்' என்றான் விக்னேஸ்.

'நான் அதை ஆமோதிக்கிறேன்' என்றான் ரகு. தீர்மானம் ஏகமனதாக நிறைவேறியது. எல்லோருக்கும் திருப்தியை அளித்தது.

அமைதி ஊர்வலம் எதிர்பார்க்கப்பட்டதிலும் பார்க்க மிக வெற்றிகரமாக நடந்தது. தேவாலயத்திலே தொடங்கி, தேவாலயத்தில் ஊர்வலம் முடிவடையும் எனத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. ஊர்வலத்தின் முடிவிலே, மதகுருவானவர் பூஜை நடத்திப் பிரசங்கமும் செய்தார். யேசுநாதர் தம்மை கொடுமைப் படுத்தியவர்களை மன்னித்தருளினார் என்கிற பைபிள் வசனங்களை மேற்கோள் காட்டி அவர் செய்த பிரசங்கம் அமைதி ஊர்வலத்தின் முத்தாய்ப்பாக அமையலாயிற்று. ஊர்வலம் கலையும் பொழுது, வார்டோ முழுவதும் திரண்டிருந்தது போன்ற தோற்றம் ஏற்பட்டது. அதன்

வெற்றிக்காக, எல்லோரும் லார்ஸையும் தேவகுருவையும் மனசாரப் பாராட்டிச் சென்றார்கள். உள்ளூர் வானொலியும் NRK வும் (நோர்வேய அரச ஒளிபரப்புச் சேவை) அவர்கள் இருவரையும் பேட்டி கண்டு ஒலி-ஒளி பரப்புச் செய்தது.

'நோர்வே நாடு கடைப்பிடிக்கும் மனிதநேயக் கொள்கைகளின் வெற்றியாக அமைதி ஊர்வலம் அமைந்தது'எனவும் அது விமர்சனம் செய்தது.

அந்த அமைதி ஊர்வலத்தின் வெற்றி, நீல வீட்டிலே கூடித் திட்டமிடும் நவநாஜிகள் நால்வருக்கும் ஆத்திரத்தை ஊட்டியது.

'இந்தக் கறுப்புப் பன்றிகளுடன், வெள்ளைப் பன்றிகளும் சேர்ந்துவிட்டனவே' என்று கூறினார்கள்.

'ஏய். நாங்கள் உண்மையிலேயே அந்த வீட்டை எரிக்கவில்லை. அப்டி இருக்க, ஏன் இந்தக் கறுத்தப் பன்றிகள் இப்படி ஆட்டம் ஆடுதுகள்?' என்று செல் கத்தினான்.

'யாரோ 'பெட்ரோல் பாம்'எறிந்துதான் வீட்டை எரித்தாகப் போலிஸ் தரப்பு நம்புகின்றதாம்.'

'நாங்கள் அதை எரிக்கவில்லை. வேற யார் இதைச் செய்திருப்பினம்?'

'இந்தத் தமிழ்ப் பன்றிகள்தான் எரித்துப் போட்டு இப்பிடிக் கதையை மாற்றிக் கூத்தாடுதுகளோ?'

'வீடு எரியும்பொழுது உள்ளுக்குள்ள ஆக்கள் இருந்தவையாம்...'

'செய்தவங்களை அறியாட்டில், எங்களுக்கும் ஆபத்து...' அவன்?'

'தெரியேல்லை...'

'தெரியேல்லையோ? அவன்தான் அன்றைக்கு எங்களிட்ட அடிபட்டவன்.'

'அவனே? அவனுக்குப் படிப்பிச்ச பாடம் காணாது.'

'எங்கட சனமும் கனபேர் அவனோட நிக்கினம். இப்பிடிப் போச்சென்றால், எங்களுக்கு ஆபத்து...'

'நாங்கள் இப்ப எதுவும் செய்யிறது நல்லதில்லை...பொலிஸ் சரியான உசாரா இருக்குது. அந்த நோட்டீஸ் ஆர் எழுதினது எண்டு விசாரிச்சுத் திரியிறாங்கள்...நாங்கள் கொஞ்சம் அவதானமாக நடக்க வேணும்...'என்று ஜோன் அவர்கள் உரையாடலிலே குறுக்கிட்டான்.

'நீ பயந்த ஆளடா...' என்று அல்பிரேட் குற்றஞ் சாட்டினான். ஜோன் மனதுக்குள் சிரித்துக் கொண்டான். தன்னை அவர்கள் சந்தேகிக்கவில்லை என்பதில் அவனுக்குத் திருப்தி.

அவர்களுடைய கார் நீல வீட்டை நோக்கி விரைந்து கொண்டிருந்தது.

காறால்ட் அதனை ஓட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

6

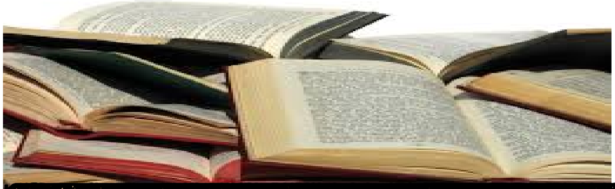

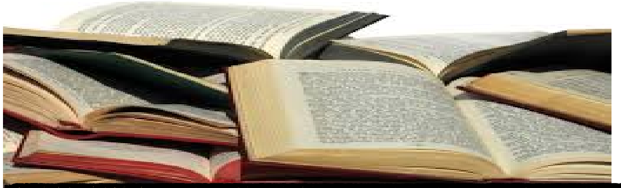

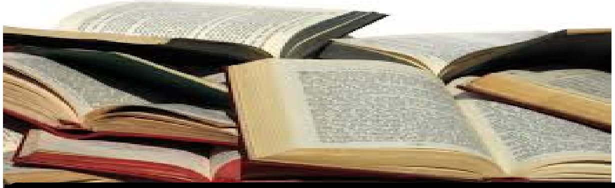

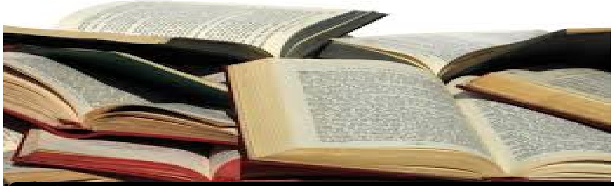

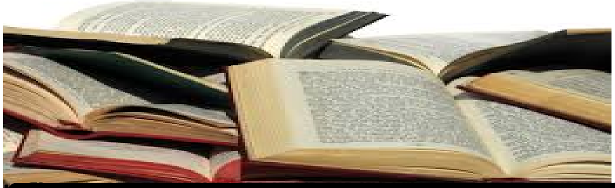

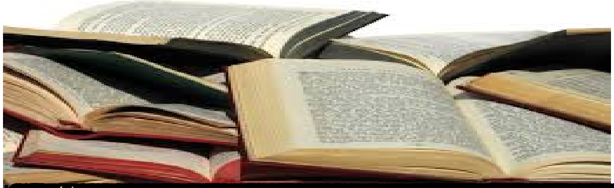

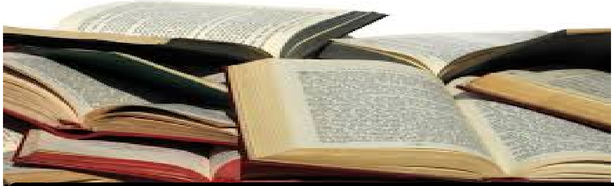

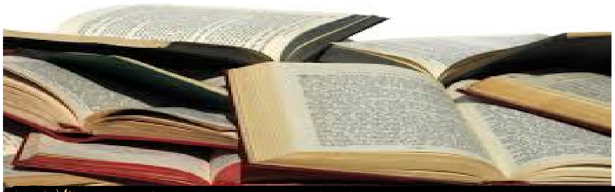

[illegible]